

overstiger 10, undersøges af Dyrlægen. Efter den nugældende Lov kan Amtmanden paabyde, at Undersøgelse finder Sted. Bestemmelsen i Lovforslaget om, at Undersøgelse skal finde Sted, finder jeg ogsaa er ganske unødvendig. Det offentlige har Ret til at forlange, at syge Dyr skal undersøges og tages, under Dyrlægebehandling, men det er ganske urimeligt, at raske, sunde og friske Dyr skal undersøges af Dyrlægen; i mange Tilfælde kan Ejerne akkurat lige saa godt som Dyrlægen se, om Dyret fejler noget.

Bl. a. af Hensyn til de nye Bestemmelser tror jeg, det vil blive nødvendigt, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, og jeg kan paa mit Partis Vegne udtale, at vi er villige til en velvillig Behandling og en saa hurtig Behandling som muligt, men, som sagt, jeg tror ikke, det vil være rigtigt at forlange, at Rigsdagen skal tilendebringe Behandlingen i denne Maaned.

Johannes Pedersen: Jeg er enig med det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne (Stenggaard-Kirkegaard) i, at det er uheldigt, at Ejeren af Husdyr, som bliver slaaet ned, skal tabe $\frac{1}{5}$ af Dyrets Værdi, hvis det viser sig, at Sygdommen er den, som Dyrlægen har erklæret, at Dyret lider af. Jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at der her gøres en Uret overfor den, i hvis Besætning Sygdommen forekommer.

Da det foreliggende Lovforslag i saa høj Grad henholder sig til de gældende Bestemmelser, og disse henholder sig til Loven af 1893, som igen bygger paa Loven af 1856—57, tror jeg ikke, der er noget i Vejen for, at man vedtager dette Lovforslag saa hurtigt, at det kan blive færdigt i indeværende Samling, hvis den højtærede Landbrugsminister anser dette for nødvendigt eller gavnligt af Hensyn til Indlemmelsen af Sønderjylland.

De Sygdomme, som omtales i det foreliggende Lovforslag, er de almindelige smitsomme Sygdomme. I Fortiden har vi ikke kendt ret mange smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene; den almindeligste Sygdom var Stivsyge; Tuberkulose kendte vi naturligvis ogsaa en Del til, men hvis Husdyr blev befængt med andre Sygdomme, gik man i Almindelighed ud fra, at de var forgjorte af en eller anden ondsindet Person, og ikke sjælden blev de paagældende Personer brændt som Hekse. Paa lignende Maade opfattede man Sagen for Menneskenes Vedkommende; naar de blev angrebet af andre Sygdomme end

Jegten (Gigt) eller Sprenkelen (Tyfus), var de ogsaa forheksede.

Da dette Lovforslag, som sagt, i væsentlig Grad henholder sig til den nugældende Lov, vil jeg anbefale, at vi behandler Lovforslaget saa hurtigt, at det kan blive vedtaget endnu i denne Samling.

P. E. Hansen: Da den nugældende Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene er saa gammel som fra 1893, er der sikkert mange Forhold, som gør det ønskeligt at foretage en Forandring i den. Der er saaledes mange Sygdomme hos Husdyrene, som nu optræder mere ondartet end den Gang, og som ogsaa antydet i Bemærkningerne til Lovforslaget kan det ikke skjules, at de Takstbestemmelser, der gælder for det veterinære Tilsyn ved Sygdomme hos Husdyrene, nu tiltrænger en Forandring. Ligesom det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne (Stenggaard-Kirkegaard), anser jeg det for nødvendigt at foretage en ret omfattende Udvalgsbehandling af dette omfangsrige Lovforslag, og jeg er enig med det nævnte ærede Medlem i, at der sikkert maa foretages en Forandring i § 8, 7de Stykke, ligesom ogsaa i § 14 og flere andre Paragraffer, for at vi kan faa en Lov, som Befolkningen kan være tjent med. Jeg maa ogsaa indrømme, at der i §§ 12 og 13, navnlig § 12, findes ret strenge Bestemmelser angaaende smitsom Kastning hos Kvæget; men paa den anden Side er det nødvendigt, at der træffes omfattende og betryggende Foranstaltninger med Hensyn til denne Sygdom, der vel nok kan siges at være den Sygdom, som bevirker de største Tab indenfor vort Husdyrbrug. Dermed være dog ikke sagt, at man skal gaa saa vidt som foreslaaet i Lovforslagets Bestemmelser.

Med disse faa Ord kan jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Ulrich: Det foreliggende Forslag skal træde i Stedet for Loven af 14. April 1893 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Denne Lov har vist sig at være nødvendig, idet den under de forskellige Epidemier, der har raset indenfor vort Husdyrbrug, særlig Mund- og Klovesyge, har været anvendt i stor Udstrækning, og den har vist sig overordentlig gavnlige for hele vor Landbostand, ligesom den har været betryggende for vore Kreaturforsikringsselskaber, som derigennem har været